

Liste omhandlet i artikel 24 i tiltrædelsesakten: Litauen

1. FRIE VAREBEVÆGELSER

1. 32001 L 0082: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1).

Som en undtagelse fra kravene til kvalitet, sikkerhed og virkning, således som de er fastsat i direktiv 2001/83/EF, skal markedsføringstilladelser for farmaceutiske produkter på den liste (i tillæg A til dette bilag, som Litauen har forelagt på ét sprog), og som er udstedt i henhold til litauisk lovgivning før tiltrædelsestidspunktet, forblive i kraft, indtil de fornys i henhold til gældende fællesskabsret og i overensstemmelse med den tidsplan, som er anført i nævnte liste, eller indtil den 1. januar 2007, hvis denne dato ligger tidligere. Uanset bestemmelserne i afsnit III, kapitel 4, i direktivet er markedsføringstilladelser i henhold til denne undtagelse ikke omfattet af gensidig anerkendelse i medlemsstaterne.

2. 32001 L 0083: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

Som en undtagelse fra kravene til kvalitet, sikkerhed og virkning, således som de er fastsat i direktiv 2001/83/EF, skal markedsføringstilladelser for farmaceutiske produkter på den liste (i tillæg [...] til dette bilag, som Litauen har forelagt på ét sprog), og som er udstedt i henhold til litauisk lovgivning før tiltrædelsestidspunktet, forblive i kraft, indtil de fornys i henhold til gældende fællesskabsret og i overensstemmelse med den tidsplan, som er anført i nævnte liste, eller indtil den 1. januar 2007, hvis denne dato ligger tidligere. Uanset bestemmelserne i afsnit III, kapitel 4, i direktivet er markedsføringstilladelser i henhold til denne undtagelse ikke omfattet af gensidig anerkendelse i medlemsstaterne.

2. FRI BEVÆGELIGHED FOR PERSONER

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab

31968 L 0360: Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (EFT L 257 af 19.10.1968, s. 13), senest ændret ved:

- 11994 N: Akt vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne - Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 21).

31968 R 1612: Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2), senest ændret ved:

- 31992 R 2434: Rådets forordning (EØF) nr. 2434/92 af 27.7.1992 (EFT L 245 af 26.8.1992, s. 1);

31996 L 0071: Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

1. EF-traktatens artikel 39 og 49, stk. 1, finder kun fuld anvendelse for så vidt angår arbejdskraftens frie bevægelighed og fri udveksling af tjenesteydelser, der indebærer midlertidig udstationering af arbejdstagere i henhold til artikel 1 i direktiv 96/71/EF, mellem Litauen på den ene side og Belgien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Letland, Luxembourg, Ungarn, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Slovenien, Slovakiet, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige på den anden side, i henhold til overgangsbestemmelserne i punkt 2-14.

2. Som en undtagelse fra 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 anvender de nuværende medlemsstater indtil udløbet af en periode på to år efter tiltrædelsesdatoen nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler til at regulere litauiske statsborgeres adgang til deres arbejdsmarked. De nuværende medlemsstater kan fortsætte med at anvende sådanne foranstaltninger indtil udløbet af en periode på fem år efter tiltrædelsesdatoen.

Litauiske statsborgere, der på tiltrædelsesdatoen har lovlig beskæftigelse i en af de nuværende medlemsstater, og hvis arbejdstilladelse i den pågældende medlemsstat er udstedt for en uafbrudt periode på mindst 12 måneder, har adgang til arbejdsmarkedet i denne medlemsstat, men ikke til arbejdsmarkedet i andre medlemsstater, der anvender nationale foranstaltninger.

Litauiske statsborgere, der efter tiltrædelsen får arbejdstilladelse i en af de nuværende medlemsstater for en uafbrudt periode på mindst 12 måneder, skal have de samme rettigheder.

De litauiske statsborgere, der er omhandlet i andet og tredje afsnit mister de rettigheder, der er nævnt i disse afsnit, hvis de frivilligt forlader arbejdsmarkedet i den pågældende nuværende medlemsstat.

Litauiske statsborgere, der på tiltrædelsesdatoen eller i en periode, hvori der anvendes nationale foranstaltninger, har lovlig beskæftigelse i en af de nuværende medlemsstater, og hvis arbejdstilladelse i den pågældende medlemsstat er udstedt for en periode på under 12 måneder, har ikke de nævnte rettigheder.

3. Rådet gennemfører inden udløbet af en periode på to år efter tiltrædelsesdatoen en undersøgelse af, hvordan overgangsbestemmelserne i punkt 2 fungerer, på grundlag af en rapport fra Kommissionen.

Ved afslutningen af undersøgelsen og senest ved udløbet af en periode på to år efter tiltrædelsesdatoen underretter de nuværende medlemsstater Kommissionen om, hvorvidt de agter at fortsætte med at anvende nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler, eller hvorvidt de agter fremover at anvende artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 finde anvendelse.

4. Der kan efter anmodning fra Litauen foretages en yderligere undersøgelse. Proceduren i punkt 3 finder anvendelse og skal afsluttes senest seks måneder efter, at anmodningen fra Litauen er modtaget.
5. En medlemsstat, der opretholder nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler ved udgangen af den femårige periode i punkt 2, kan, hvis der forekommer eller er risiko for alvorlige forstyrrelser på arbejdsmarkedet, og efter at Kommissionen er blevet underrettet herom, fortsætte med at anvende disse foranstaltninger indtil udløbet af en periode på syv år efter tiltrædelsesdatoen. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 finde anvendelse.
6. I perioden på syv år efter tiltrædelsesdatoen skal de medlemsstater, hvor artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 i medfør af punkt 3, 4 eller 5 finder anvendelse på litauiske statsborgere, og som med henblik på overvågning udsteder arbejdstilladelser til litauiske statsborgere i denne periode, gøre det automatisk.

7. De medlemsstater, hvor artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 i medfør af punkt 3, 4 eller 5 finder anvendelse på litauiske statsborgere, kan anvende nedennævnte procedurer indtil udløbet af perioden på syv år efter tiltrædelsesdatoen.

Hvis en medlemsstat som nævnt ovenfor udsættes for eller forventer forstyrrelser på arbejdsmarkedet, som vil kunne udgøre en alvorlig risiko for levestandarden eller beskæftigelsen i en bestemt region eller i et bestemt erhverv, underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom og forelægger dem alle relevante oplysninger. Medlemsstaten kan på baggrund af sådanne oplysninger anmode Kommissionen om at beslutte, at anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 helt eller delvis suspenderes med henblik på at genoprette en normal tilstand i den pågældende region eller i det pågældende erhverv. Kommissionen træffer afgørelse om suspensionen og dennes varighed og omfang senest to uger efter modtagelsen af en sådan anmodning og underretter Rådet om afgørelsen. Enhver medlemsstat kan senest to uger efter Kommissionens afgørelse anmode Rådet om at annullere eller ændre afgørelsen. Rådet træffer afgørelse om en sådan anmodning med kvalificeret flertal i løbet af højst to uger.

En medlemsstat som nævnt i første afsnit kan i hastende og ekstraordinære tilfælde suspendere anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, idet den efterfølgende giver Kommissionen en begrundet underretning herom.

8. Så længe anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68 er suspenderet i medfør af punkt 2-5 og punkt 7, anvendes forordningens artikel 11 i Litauen over for de nuværende medlemsstaters statsborgere og i de nuværende medlemsstater over for litauiske statsborgere på følgende vilkår:

- de i forordningens artikel 10, stk. 1, litra a), omhandlede medlemmer af en arbejdstagers familie, som på tiltrædelsestidspunktet lovligt har bopæl hos den pågældende arbejdstager på en medlemsstats område, får ved tiltrædelsen umiddelbar adgang til arbejdsmarkedet i denne medlemsstat. Denne bestemmelse omfatter ikke familiemedlemmer til en arbejdstager, hvis arbejdstilladelse i den pågældende medlemsstat er udstedt for en periode på under 12 måneder;
- de i forordningens artikel 10, stk. 1, litra a), omhandlede medlemmer af en arbejdstagers familie, som efter tiltrædelsestidspunktet, men i den periode, hvor ovennævnte overgangsbestemmelser finder anvendelse, lovligt tager bopæl hos den pågældende arbejdstager på en medlemsstats område, får adgang til arbejdsmarkedet i denne medlemsstat, når de har opholdt sig mindst atten måneder i den pågældende medlemsstat, eller fra det tredje år efter tiltrædelsesdatoen, idet det først indtrufne tidspunkt lægges til grund.

Disse bestemmelser berører ikke gunstigere foranstaltninger, uanset om der er tale om nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler.

9. For så vidt visse bestemmelser i direktiv 68/360/EØF ikke kan adskilles fra de bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1612/68, hvis gennemførelse udsættes i henhold til punkt 2-5 og punkt 7 og 8, kan Litauen og de nuværende medlemsstater fravige disse bestemmelser i det omfang, det er nødvendigt for at anvende punkt 2-5 og punkt 7 og 8.
10. Når de nuværende medlemsstater anvender nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler i medfør af ovennævnte overgangsbestemmelser, kan Litauen opretholde tilsvarende foranstaltninger over for statsborgere fra den eller de pågældende medlemsstater.
11. Hvis en nuværende medlemsstat suspenderer anvendelsen af artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68, kan Litauen anvende procedurerne i punkt 7 over for Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Ungarn, Polen, Slovenien eller Slovakiet. I en sådan periode skal arbejdstilladelser, som Litauen med henblik på overvågning udsteder til tjekkiske, estiske, lettiske, ungarske, polske, slovenske eller slovakiske statsborgere, udstedes automatisk.
12. En nuværende medlemsstat, der anvender nationale foranstaltninger i henhold til punkt 2-5 og punkt 7-9, kan i henhold til sin nationale lovgivning indføre større bevægelsesfrihed end på tiltrædelsesdatoen, herunder fuld adgang til arbejdsmarkedet. En nuværende medlemsstat, der anvender nationale foranstaltninger, kan fra det tredje år efter tiltrædelsesdatoen beslutte i stedet at anvende artikel 1-6 i forordning (EØF) nr. 1612/68. Kommissionen skal underrettes herom.

13. For at modvirke alvorlige forstyrrelser eller risiko herfor i specifikke følsomme tjenestesektorer på deres arbejdsmarked, som måtte opstå i visse regioner som følge af levering af tjenesteydelser over grænserne som defineret i artikel 1 i direktiv 96/71/EF, og i medfør af ovenfor nævnte overgangsbestemmelser, nationale foranstaltninger eller foranstaltninger som følge af bilaterale aftaler om litauiske arbejdstageres frie bevægelighed, så længe disse finder anvendelse, kan Tyskland og Østrig, efter at have underrettet Kommissionen, fravige artikel 49, stk. 1, i EF-traktaten, når det sker i forbindelse med, at selskaber, der er etableret i Litauen, leverer tjenesteydelser over grænserne, og med henblik på at begrænse midlertidig udstationering af arbejdstagere, hvis ret til at arbejde i Tyskland og Østrig er underlagt nationale foranstaltninger.

Fravigelsen kan omfatte følgende tjenestesektorer:

– i Tyskland:

Sektor	NACE-kode ^(*) , medmindre andet angives
Bygge- og anlægsvirksomhed samt beslægtede brancher	45.1-4 Aktiviteter, der er anført i bilaget til direktiv 96/71/EF
Rengøringsvirksomhed	74.70 Rengøringsvirksomhed
Andre tjenesteydelser	74.87 Kun aktiviteter, som udføres af indretningsarkitekter

– I Østrig:

Sektor	NACE-kode ^(*) , medmindre andet angives
Servicevirksomhed i forbindelse med gartneri	01.41
Stenhuggeri	26.7
Fremstilling af metalkonstruktioner og dele heraf	28.11
Bygge- og anlægsvirksomhed samt beslægtede brancher	45.1-4 Aktiviteter, der er anført i bilaget til direktiv 96/71/EF
Detektiv- og overvågningsvirksomhed	74.60
Rengøringsvirksomhed	74.70
Sundhedspleje i hjemmet	85.14
Sociale foranstaltninger uden institutionsophold	85.32

(*) NACE: Jf. 31990 R 3037: Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 af 9. oktober 1990 om Den Statistiske Nomenklatur for Økonomiske Aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber (EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1), senest ændret ved 32002 R 0029: Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2002 af 19.12.2001 (EFT L 6 af 10.1.2002, s. 3).

Litauen kan, i det omfang Tyskland eller Østrig fraviger artikel 49, stk. 1, i EF-traktaten i henhold til ovenstående, træffe tilsvarende foranstaltninger efter at have underrettet Kommissionen herom.

Anvendelsen af dette punkt må ikke føre til, at vilkårene for midlertidig udstationering af arbejdstagere i forbindelse med levering af tjenesteydelser over grænserne mellem Tyskland eller Østrig og Litauen bliver mere restriktive end på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

14. Anvendelsen af punkt 2-5 og punkt 7-12 må ikke føre til, at litauiske statsborgere får mere restriktive vilkår for adgangen til arbejdsmarkedet i de nuværende medlemsstater end dem, der gælder på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

Uanset anvendelsen af bestemmelserne i punkt 1-13 giver de nuværende medlemsstater i en periode, hvor der anvendes nationale foranstaltninger eller foranstaltninger i henhold til bilaterale aftaler, arbejdstagere, der er statsborgere i medlemsstaterne, fortrinsstilling i forhold til arbejdstagere, der er statsborgere i tredjelande, for så vidt angår adgangen til arbejdsmarkedet.

Litauiske vandrende arbejdstagere og deres familier, som opholder sig og arbejder lovligt i en anden medlemsstat, eller andre medlemsstaters vandrende arbejdstagere og deres familier, som opholder sig og arbejder lovligt i Litauen, må ikke behandles mere restriktivt end arbejdstagere fra et tredjeland, som opholder sig og arbejder i henholdsvis denne medlemsstat eller Litauen. Endvidere må vandrende arbejdstagere fra tredjelande, som opholder sig og arbejder i Litauen, i medfør af princippet om "*fællesskabspræference*" ikke behandles gunstigere end litauiske statsborgere.

3. FRI BEVÆGELIGHED FOR TJENESTEYDELSER

1. 31994 L 0019: Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5).

Uanset artikel 7, stk. 1, i direktiv 94/19/EF finder minimumsgarantien ikke anvendelse i Litauen før den 31. december 2007. Litauen sikrer, at indskudsgarantiordningen indtil den 31. december 2006 har en mindstedækning på 14 481 EUR og fra den 1. januar til den 31. december 2007 på 17 377 EUR.

I overgangsperioden bevarer de andre medlemsstater retten til at forhindre en filial af et litauisk kreditinstitut, som er etableret på deres område, i at drive virksomhed, medmindre og indtil en sådan filial har tilsluttet sig en officielt anerkendt indskudsgarantiordning på den pågældende medlemsstats område med henblik på at dække forskellen mellem Litauens garantiniveau og det i artikel 7, stk. 1, omhandlede minimumsniveau.

2. 31997 L 0009: Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22).

Uanset artikel 4, stk. 1, i direktiv 97/9/EF finder minimumsbeskyttelsen ikke anvendelse i Litauen før den 31. december 2007. Litauen sikrer, at investorgarantiordningen indtil den 31. december 2005 har en mindstedækning på 5 792 EUR og fra den 1. januar 2006 til den 31. december 2007 på 11 585 EUR.

I overgangsperioden bevarer de andre medlemsstater retten til at forhindre en filial af et litauisk investeringsfirma, som er etableret på deres område, i at drive virksomhed, medmindre og indtil en sådan filial har tilsluttet sig en officielt anerkendt investorbeskyttelsesordning på den pågældende medlemsstats område med henblik på at dække forskellen mellem Slovakiets garantiniveau og det i artikel 4, stk. 1, omhandlede minimumsniveau.

4. FRIE KAPITALBEVÆGELSER

Traktaten om Den Europæiske Union

Traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Uanset forpligtelserne i de traktater, som Den Europæiske Union bygger på, kan Litauen i syv år fra tiltrædelsesdatoen opretholde reglerne i den på tidspunktet for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten gældende litauiske lovgivning om erhvervelse af landbrugsjord og skov for unionsborgere og selskaber, der er dannet i overensstemmelse med lovgivningen i en anden medlemsstat, men som hverken er etableret eller registreret eller har en lokal filial eller et lokalt agentur i Litauen. Under ingen omstændigheder må unionsborgere behandles mindre gunstigt med hensyn til erhvervelse af landbrugsjord og skov, end de blev det på tidspunktet for tiltrædelsestraktatens undertegnelse eller behandles mere restriktivt end tredjelandstatsborgere.

Statsborgere i en anden medlemsstat, der måtte ønske at etablere sig som selvstændige landbrugere og bor i Litauen, og som har haft lovlig bopæl og været aktivt beskæftiget med landbrug i Litauen i mindst tre år i træk, vil ikke være underkastet bestemmelserne i det foregående afsnit eller andre procedurer end litauiske statsborgere.

Disse overgangsforanstaltninger vil blive taget op til generel revision i løbet af det tredje år efter tiltrædelsesdatoen. Kommissionen skal med henblik herpå forelægge en rapport for Rådet. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen beslutte at afkorte eller ophæve overgangsperioden i første afsnit.

Hvis der er tilstrækkeligt bevis for, at der ved udløbet af overgangsperioden vil opstå alvorlige forstyrrelser eller risiko herfor på det litauiske marked for landbrugsjord, træffer Kommissionen på anmodning af Litauen afgørelse om at forlænge overgangsperioden med højst tre år.

5. LANDBRUG

A. LANDBRUGSLOVGIVNING

1. 31991 R 2092: Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1), senest ændret ved:

– 32002 R 0473: Kommissionens forordning (EF) nr. 473/2002 af 15.3.2002 (EFT L 75 af 16.3.2002, s. 21).

Uanset artikel 6, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 2092/91 tillades brug af frø og vegetativt formeringsmateriale, der ikke er fremstillet efter den økologiske produktionsmetode, i økologisk landbrug i Litauen indtil den 1. januar 2006.

Uanset artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2092/91, tillades brug af ikke-økologisk sukker til foderblandinger til bier på certificerede, økologiske bigårde i Litauen indtil den 1. januar 2006.

2. 31997 R 2597: Rådets forordning (EF) nr. 2597/97 af 18. december 1997 om supplerende regler til den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter med hensyn til konsummælk (EFT L 351 af 23.12.1997, s. 13), senest ændret ved:

– 31999 R 1602: Rådets forordning (EF) nr. 1602/1999 af 19.7.1999 (EFT L 189 af 22.7.1999, s. 43).

Uanset artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 2597/97 finder kravene med hensyn til fedtindhold først anvendelse på konsummælk fremstillet i Litauen fra den 1. januar 2009, idet Litauen kan henføre mælk med et fedtindhold på 3,2% (m/m) under kategorien sødmælk og mælk med et fedtindhold på mindst 1,0% (m/m) og højst 2,5% (m/m) under kategorien letmælk. Konsummælk, der ikke opfylder kravene med hensyn til fedtindhold, må kun afsættes i Litauen eller eksporteres til et tredjeland.

3. 31999 R 1254: Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21), senest ændret ved:

- 32001 R 2345: Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 af 30. november 2001 (EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29).

Uanset artikel 3, litra f), i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan Litauen indtil udgangen af 2006 betragte køer af racer, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne¹, som berettiget til ammekopræmie i henhold til underafdeling 3 i forordning (EF) nr. 1254/1999, forudsat at de er blevet bedækket af tyre af kødracer eller insemineret med sæd fra sådanne tyre.

B. VETERINÆR- OG PLANTESUNDHEDSSPØRGSMÅL

I. VETERINÆRLOVGIVNING

31964 L 0433: Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fersk kød (EFT P 121 af 29.7.1964, s. 2012) og senere ændret og konsolideret i EFT L 268 af 24.9.1991, s. 71), senest ændret ved:

- 31995 L 0023: Rådets direktiv 95/23/EF af 22.6.1995 (EFT L 243 af 11.10.1995, s. 7).

¹ EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.

31971 L 0118: Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af fersk fjerkrækød (EFT L 55 af 8.3.1971, s. 23 og senere ændret og ajourført i EFT L 62 af 15.3.1993, s. 6) senest ændret ved:

- 31997 L 0079: Rådets direktiv 97/79/EF af 18.12.1997 (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31).

31977 L 0099: Rådets direktiv 77/99/EØF af 21. december 1976 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og markedsføring af kødprodukter og visse produkter af animalsk oprindelse (EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85 og senere ændret og ajourført i EFT L 57 af 2.3.1992, s. 4), senest ændret ved:

- 31997 L 0076: Rådets direktiv 97/76/EF af 16.12.1997 (EFT L 10 af 16.1.1998, s. 25).

31991 L 0493: Rådets direktiv 91/493/EØF af 22. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer (EFT L 268 af 24.9.1991, s. 15), senest ændret ved:

- 31997 L 0079: Rådets direktiv 97/79/EF af 18.12.1997 (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31).

31992 L 0046: Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter (EFT L 268 af 14.9.1992, s. 1), senest ændret ved:

- 31996 L 0023: Rådets direktiv 96/23/EF af 29.4.1996 (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10).

31994 L 0065: Rådets direktiv 94/65/EF af 14. december 1994 om krav til fremstilling og afsætning af hakket kød og tilberedt kød (EFT L 368, af 31.12.1994, s. 10).

- a) De strukturelle krav, der fastlægges i bilag I til direktiv 64/433/EØF, i bilag I til direktiv 71/118/EØF, i bilag A og B til direktiv 77/99/EØF, i bilaget til direktiv 91/493/EØF, i bilag B til direktiv 92/46/EØF og i bilag I til direktiv 94/65/EF, gælder ikke for de virksomheder i Litauen, der opregnes i tillæg B til dette bilag indtil den 31. december 2006 med forbehold af de betingelser, der fastlægges nedenfor.
- b) Så længe de virksomheder, der er nævnt i litra a) ovenfor, er omfattet af bestemmelserne i dette litra, må produkter, der hidrører fra disse virksomheder, kun markedsføres på hjemmemarkedet eller anvendes til yderligere forarbejdning i virksomheder i Litauen, der også er omfattet af bestemmelserne i litra a), uanset tidspunktet for markedsføringen. Disse produkter skal forsynes med et særligt sundhedsmærke.

Hvis der er tale om ferske, tilberedte eller forarbejdede fiskerivarer, må de kun markedsføres på hjemmemarkedet eller håndteres eller videreforarbejdes i den samme virksomhed, uanset tidspunktet for markedsføringen. Ferske, tilberedte eller forarbejdede fiskerivarer skal indpakkes og/eller emballeres i salgspakninger og forsynes med særlige identifikationsmærker.

Første afsnit gælder også for alle produkter, der hidrører fra integrerede kødvirksomheder, hvor en del af virksomheden er omfattet af bestemmelserne i litra a).

Mejerivirksomheder, der opregnes i tillæg B til dette bilag, kan modtage leverancer af rå mælk fra malkekvægsbedrifter, som ikke er i overensstemmelse med bilag A, kapitel IV, afsnit A, punkt 1, i direktiv 92/46/EØF, såfremt disse bedrifter er opført på en liste, som de litauiske myndigheder fører med henblik herpå.

Mejerivirksomheder, der ikke er omfattet af overgangsordningen, kan modtage leverancer af rå mælk fra malkekvægsbedrifter, som ikke er i overensstemmelse med bilag A, kapitel IV, afsnit A, punkt 1, i direktiv 92/46/EØF, såfremt disse bedrifter er opført på den liste, der er omhandlet i ovenstående litra, og leverancerne af rå mælk udelukkende anvendes til fremstilling af ost med en modningstid på mere end 60 dage.

- c) Litauen skal sikre gradvis overensstemmelse med de strukturelle krav, der nævnes i litra a) i overensstemmelse med de frister for at udbedre de eksisterende mangler, der er fastsat i tillæg B til dette bilag. Litauen skal sikre, at kun virksomheder, der fuldt ud overholder disse krav inden den 31. december 2006 kan fortsætte deres drift. Litauen skal forelægge årlige rapporter for Kommissionen om de fremskridt, der er gjort i hver af virksomhederne på listen i tillæg B, herunder en liste over de virksomheder, der har fuldført udviklingen i løbet af det pågældende år.

- d) Kommissionen kan ajourføre tillæg B til dette bilag, som er omhandlet i litra a), inden tiltrædelsen og frem til den 31. december 2006 og kan i den sammenhæng tilføje i begrænset omfang eller slette virksomheder på baggrund af de fremskridt, der er gjort med udbedringen af de eksisterende mangler, samt på baggrund af resultaterne af overvågningsprocessen.

De nærmere gennemførelsesregler for at sikre, at ovennævnte overgangsordning kommer til at fungere efter hensigten, vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 64/433/EØF, artikel 21 i direktiv 71/118/EØF, artikel 20 i direktiv 77/99/EØF, artikel 15 i direktiv 91/493/EØF, artikel 31 i direktiv 92/46/EØF og artikel 20 i direktiv 94/65/EØF.

II. PLANTESUNDHEDSLOVGIVNING

1. 31993 L 0085: Rådets direktiv 93/85/EØF af 4. oktober 1993 om bekæmpelse af kartoflens ringbakteriose (EFT nr. L 259 af 18.10.1993, s. 1)

Litauen kan udskyde anvendelsen af artikel 7, stk. 2, og artikel 7, stk. 4, i direktiv 93/85/EØF indtil den 1. januar 2006. I dette tidsrum må kartofler, der er avlet i Litauen, ikke indføres på andre medlemsstaters område.

2. 31994 R 2100: Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1) senest ændret ved:

- 31995 R 2506: Rådets forordning (EF) nr. 2506/95 af 25.10.1995 (EFT L 258 af 28.10.1995, s. 3).

Uanset artikel 14, stk. 3, fjerde led, i forordning (EF) nr. 2100/94, finder forpligtelsen til at betale et rimeligt vederlag til indehaveren af en til sortsbeskyttelsen knyttet rettighed først anvendelse efter den 31. december 2010 for litauiske landbrugere, som fortsætter med at benytte etablerede sorter, jf. tilladelsen i artikel 14, stk., 1 hvis de allerede inden tiltrædelsesdatoen uden at betale vederlag har benyttet sorten til de formål, der er beskrevet i artikel 14, stk. 1.

6. FISKERI

31992 R 3760: Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur (EFT nr. L 389 af 31.12.1992, s. 1), senest ændret ved:

- 31998 R 1181: Rådets forordning (EF) nr. 1181/98 af 4.6.1998 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 1).

Forordning (EØF) nr. 3760/92 finder anvendelse i Litauen med forbehold af følgende specifikke bestemmelser:

Den andel af de fællesskabsfiskerimuligheder, der skal tildeles Litauen, for bestande, hvis udnyttelsesrate er reguleret ved en begrænsning af fangsten, fastsættes som følger for hver art og for hvert område:

Art	ICES- eller IBSFC-områder	Litauens andel %
Sild	III b, c, d ¹ , undtagen IBSFC-reguleringsenhed 3	2,271
Brisling	III b, c, d ¹	5,004
Laks	III b, c, d ¹ , undtagen IBSFC-afsnit 32	1,549
Torsk	III b, c, d ¹	4,684

¹ EF-farvande.

Disse andele anvendes for den første tildeling af fiskerimuligheder til Litauen i overensstemmelse med proceduren i artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3760/92.

Herudover vil Litauens andel af Fællesskabets fiskerimuligheder i NAFO's regulerede område blive fastlagt af Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen på grundlag af den ligevægt, der er til stede inden for NAFO i perioden umiddelbart inden tiltrædelsesdatoen.

7. TRANSPORTPOLITIK

1. 31985 R 3821: Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport (EFT L 370 af 31.12.1985, s. 8), senest ændret ved:

- 32002 R 1360: Kommissionens forordning (EF) nr. 1360/2002 af 13.6.2002 (EFT L 207 af 5.8.2002, s. 1).

Som en undtagelse fra artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3821/85 finder kravene om installering og anvendelse af kontrolapparat i køretøjer, der er indregistreret med henblik på person- eller godsbefordring på vej, ikke anvendelse i Litauen før den 31. december 2005 for køretøjer, der er fremstillet før 1987, og som udelukkende bruges til indenlandsk transport. Førere af sådanne køretøjer skal registrere deres køretider og hviletider ved hjælp af en personlig logbog.

2. 31992 L 0014: Rådets direktiv 92/14/EØF af 2. marts 1992 om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2 i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988) (EFT L 76 af 23.3.1992, s. 21), senest ændret ved:

- 32001 R 0991: Kommissionens forordning (EF) nr. 991/2001 af 21.5.2001 (EFT L 138 af 22.5.2001, s. 12).

Som en undtagelse fra artikel 2, stk. 2, i direktiv 92/14/EØF finder kravene i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktivet ikke anvendelse i Litauen for Kaunas internationale lufthavn før den 31. december 2004, for så vidt angår luftfartøjer, der er registreret i og som opereres af fysiske eller juridiske personer, der er etableret i tredjelande, som ikke er medlemmer af Den Europæiske Union. Litauen vil overholde følgende tidsplan for gradvis at reducere procentdelen af operationer med luftfartøjer, der overskrider de fastsatte støjgrænser: fra 80% af det samlede antal landinger, der fandt sted i 2001, til 70% inden udgangen af 2002, 45% inden udgangen af 2003 og 25% inden udgangen af 2004.

3. 31993 R 3118: Rådets forordning (EØF) nr. 3118/93 af 25. oktober 1993 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern vejgodstransport i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende (EFT L 279 af 12.11.1993, s. 1), senest ændret ved:

– 32002 R 0484: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 484/2002 af 1.3.2002 (EFT L 76 af 19.3.2002, s. 1).

a) Som en undtagelse fra artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3118/93 og indtil udgangen af det andet år efter tiltrædelsesdatoen er transportvirksomheder, der er etableret i Litauen, udelukket fra at udføre intern vejgodstransport i de andre medlemsstater, og transportvirksomheder, der er etableret i de andre medlemsstater, er udelukket fra at udføre intern vejgodstransport i Litauen.

- b) Inden udgangen af det andet år efter tiltrædelsesdatoen meddeler medlemsstaterne Kommissionen, om de vil forlænge denne periode i højst to år, eller om de fremover fuldt ud vil anvende artikel 1 i forordningen. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1 i forordningen finde anvendelse. Kun transportvirksomheder, der er etableret i de medlemsstater, som er omfattet af artikel 1 i forordningen kan udføre intern vejgodstransport i de andre medlemsstater, som også er omfattet af artikel 1 i forordningen.
- c) I tilfælde af, at der forekommer eller er risiko for alvorlige forstyrrelser på det interne vejgodstransportmarked, meddeler de medlemsstater, som i henhold til litra b) ovenfor ikke er omfattet af artikel 1 i forordningen, inden udgangen af det fjerde år efter tiltrædelsesdatoen Kommissionen, om de vil forlænge denne periode i højst et år, eller om de fremover fuldt ud vil anvende artikel 1 i forordningen. Hvis der ikke gives meddelelse herom, vil artikel 1 i forordningen finde anvendelse. Kun transportvirksomheder, der er etableret i de medlemsstater, som er omfattet af artikel 1 i forordningen, kan udføre intern vejgodstransport i de andre medlemsstater, som også er omfattet af artikel 1 i forordningen.
- d) Så længe artikel 1 i forordningen ikke finder fuld anvendelse i alle medlemsstater, kan de medlemsstater, som i henhold til litra b) og c) ovenfor er omfattet af artikel 1 i forordningen, gøre brug af den nedenfor beskrevne procedure.

Når der i en af de ovenfor nævnte medlemsstater forekommer alvorlige forstyrrelser på dens interne marked eller dele heraf, der skyldes cabotagekørsel, eller som forværres af denne, som f.eks. alvorligt udbudsoverskud i forhold til efterspørgslen eller trusler for mange transportvirksomheders økonomiske ligevægt og overlevelsessevne, underretter medlemsstaten Kommissionen og de andre medlemsstater og forsyner dem med alle relevante oplysninger herom. På baggrund af disse oplysninger kan medlemsstaten anmode Kommissionen om helt eller delvis at suspendere anvendelsen af artikel 1 i forordningen med henblik på at normalisere situationen.

Kommissionen undersøger situationen på grundlag af oplysninger fra den pågældende medlemsstat og beslutter inden for en måned efter modtagelsen af anmodningen, om der er behov for at vedtage beskyttelsesforanstaltninger. Proceduren i artikel 7, stk. 3, andet, tredje og fjerde afsnit, samt i stk. 4, 5 og 6, i forordningen finder anvendelse.

En medlemsstat som nævnt i første afsnit ovenfor kan i hastende og ekstraordinære tilfælde suspendere anvendelsen af artikel 1 i forordningen, idet den efterfølgende giver Kommissionen en begrundet underretning herom.

- e) Så længe artikel 1 i forordningen ikke anvendes i henhold til litra a), b) og c), ovenfor, kan medlemsstaterne regulere adgangen til deres interne vejgodstransport ved gradvis at udveksle tilladelser til cabotagekørsel på grundlag af bilaterale aftaler. De har også mulighed for fuld liberalisering.
- f) Anvendelsen af litra a)-d) må ikke føre til, at adgangen til den interne vejgodstransport bliver mere restriktiv end på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

4. 31996 L 0026: Rådets direktiv 96/26/EF af 29. april 1996 om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport (EFT L 124 af 23.5.1996, s. 1), senest ændret ved:

- 31998 L 0076: Rådets direktiv 98/76/EF af 1.10.1998 (EFT L 277 af 14.10.1998, s. 17).

Indtil den 31. december 2006 finder artikel 3, stk. 3, litra c), i direktiv 96/26/EF ikke anvendelse i Litauen for transportvirksomheder, som udelukkende udfører indenlandsk godstransport og personbefordring ad landevej.

Disse virksomheder skal råde over en kapital og reserver, der gradvis når op på de laveste beløb, som er fastsat i denne artikel, efter følgende tidsplan:

- inden den 1. januar 2004 skal virksomheden råde over en kapital og reserver af en størrelse på mindst 3 000 EUR pr. køretøj eller 150 EUR pr. ton tilladt totalvægt for de køretøjer, som virksomheden benytter til godstransport, eller 150 EUR pr. siddeplads for de køretøjer, som virksomheden benytter til personbefordring, idet det beløb, der lægges til grund, er det, der fremkommer ved den beregning, der giver det laveste tal
- inden den 1. januar 2005 skal virksomheden råde over en kapital og reserver af en størrelse på mindst 5 000 EUR for hvert køretøj.

8. FISKALE BESTEMMELSER

1. 31977 L 0388: Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1), senest ændret ved:

- 32002 L 0038: Rådets direktiv 2002/38/EF af 7.5.2002 (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41).

Ved anvendelse af artikel 28, stk. 3, litra b), i direktiv 77/388/EØF, kan Litauen fortsat momsfritage international personbefordring omhandlet i punkt 17 i bilag F til direktivet, indtil betingelsen i direktivets artikel 28, stk. 4, er opfyldt, eller så længe den samme fritagelse anvendes af en af de nuværende medlemsstater, afhængig af hvilken dato der kommer først.

2. 31992 L 0079: Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 8) senest ændret ved:

– 32002 L 0010: Rådets direktiv 2002/10/EF af 12.2.2002 (EFT L 46 af 16.2.2002, s. 26).

Uanset artikel 2, stk. 1, i direktiv 92/79/EØF kan Letland udsætte anvendelsen af den samlede minimumspunktafgift for detailsalgsprisen (inkl. alle afgifter) på cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse indtil den 31. december 2009 under forudsætning af, at Letland gradvist tilpasser sine punktafgiftssatser til den samlede minimumspunktafgift, der er fastsat i direktivet.

Med forbehold af artikel 8 i Rådets direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed¹ og efter at have underrettet Kommissionen, kan medlemsstaterne, så længe ovennævnte undtagelse gælder, opretholde samme begrænsninger for mængden af cigaretter, som kan indføres i deres område fra Letland, uden betaling af yderligere punktafgifter end dem, der anvendes på import fra tredjelande. De medlemsstater, der gør brug af denne mulighed, kan foretage den nødvendige kontrol, forudsat at det ikke berører det indre marked.

9. ENERGI

31968 L 0414: Rådets direktiv 68/414/EØF af 20. december 1968 om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter (EFT nr. L 308 af 23.12.1968, s. 14), som senest ændret ved:

- 31998 L 0093: Rådets direktiv 98/93/EØF af 14.12.98 (EFT L 358 af 31.12.1998, s. 100)

¹ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2000/47/EF (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 73).

Uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 68/414/EØF finder forpligtelsen til at opretholde minimumslagre af mineralolieprodukter ikke anvendelse i Litauen før 31. december 2009. Litauen sikrer, at landets minimumslagre af mineralolieprodukter for hver af de i artikel 2 omhandlede mineralolieprodukter mindst svarer til følgende antal dages gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug som anført i artikel 1, stk. 1:

- 49 dage senest ved tiltrædelsen
- 56 dage senest den 31. december 2004
- 63 dage senest den 31. december 2005
- 69 dage senest den 31. december 2006
- 76 dage senest den 31. december 2007
- 83 dage senest den 31. december 2008
- 90 dage senest den 31. december 2009

10. MILJØ

A. LUFTKVALITET

31994 L 0063: Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/63/EF af 20. december 1994 om forebyggelse af emissioner af flygtige organiske forbindelser (VOC) ved benzinoplagring og benzindistribution fra terminaler til servicestationer (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 24).

1. Som en undtagelse fra artikel 3 og bilag I til direktiv 94/63/EF finder kravene til eksisterende oplagringsanlæg ved terminaler ikke anvendelse i Litauen før den 31. december 2007 for oplagringsanlæg med en årlig aftappet gennemstrømningsmængde på højst 50 000 tons.
2. Som en undtagelse fra artikel 4 og bilag II til direktiv 94/63/EF finder kravene til påfyldning/tømning af eksisterende mobile beholdere på terminaler ikke anvendelse i Litauen før den 31. december 2007 for 12 terminaler med en årlig gennemstrømningsmængde på højst 150 000 tons.
3. Som en undtagelse fra artikel 5 i direktiv 94/63/EF finder kravene til eksisterende mobile beholdere på terminaler ikke anvendelse i Litauen før den 31. december 2005 for 140 tankbiler og 1 900 tankjernbanevogne.
4. Som en undtagelse fra artikel 6 og bilag III til direktiv 94/63/EF finder kravene til påfyldning af eksisterende oplagringsanlæg ved servicestationer ikke anvendelse i Litauen før den 31. december 2007 for servicestationer med en årlig gennemstrømningsmængde på højst 1 000 m³.

B. AFFALDSHÅNDTERING

31994 L 0062: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

Som en undtagelse fra artikel 6, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 94/62/EF skal Litauen nå nyttiggørelses- og genanvendelsesmålene for følgende emballagematerialer inden den 31. december 2006 i overensstemmelse med følgende mellemliggende mål:

- genanvendelse af plast: 10 vægtprocent inden tiltrædelsen og 15 vægtprocent for 2004;
- genanvendelse af metaller: 10 vægtprocent inden tiltrædelsen og 15 vægtprocent for 2004;
- samlet genanvendelsesprocent: mindst 25 vægtprocent for 2004;
- samlet nyttiggørelsesprocent: 21 vægtprocent inden tiltrædelsen, 32 vægtprocent for 2004 og 37 vægtprocent for 2005.

C. VANDKVALITET

31991 L 0271: Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40), som ændret ved:

- 31998 L 0015: Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27.2.1998 (EFT L 67 af 7.3.1998, s. 29).

Som en undtagelse fra artikel 3 og 4 samt artikel 5, stk. 2, i direktiv 91/271/EØF finder kravene til kloaknet og rensning af byspildevand ikke fuldt ud anvendelse i Litauen før den 31. december 2009 i overensstemmelse med følgende mellemliggende mål:

- for så vidt angår byområder med en befolkning på over 10 000 personækvivalenter, skal bestemmelserne i artikel 4 og 5, stk. 2, i direktivet være opfyldt inden den 31. december 2007.

D. BEKÆMPELSE AF INDUSTRIEL FORURENING OG RISIKOSTYRING

32001 L 0080: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg (EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1).

Som en undtagelse fra artikel 4, stk. 3, og del A i bilag IV og VI til direktiv 2001/80/EF finder emissionsgrænseværdierne for svovldioxid og nitrogenoxid først anvendelse i Litauen den 31. december 2015 for fyringsanlæggene Vilnius Combined Heat and Power Plant CHP-3, Kaunas Combined Heat and Power Plant og Mažeikiai Combined Heat and Power Plant.

I overgangsperioden må de samlede emissioner af svovldioxid og nitrogenoxid fra elproduktion på Lithuanian Thermal Power Plant, Vilnius Combined Heat and Power Plant CHP-3, Kaunas Combined Heat and Power Plant og Mažeikiai Combined Heat and Power Plant (bortset fra varmeproduktion og andre kilder) ikke overskride følgende værdier:

- 2005: 28 300 tons SO₂ pr. år; 4 600 tons NO_x pr. år
- 2008: 21 500 tons SO₂ pr. år; 5 000 tons NO_x pr. år
- 2010: 30 500 tons SO₂ pr. år; 10 500 tons NO_x pr. år
- 2012: 29 000 tons SO₂ pr. år; 10 800 tons NO_x pr. år

Litauen forelægger pr. 1. januar 2007 og igen pr. 1. januar 2012 Kommissionen en ajourført plan, herunder en investeringsplan, for gradvis tilpasning af de resterende anlæg, som ikke opfylder kravene, med klart definerede etaper for gennemførelsen af gældende fællesskabsret. EU finder, at den forventede generelle økonomiske udvikling i Litauen, som vil gøre det muligt at finansiere yderligere investeringer tidligere end planlagt, og de forventede ændringer i energisektoren vil muliggøre yderligere reduktion af emissionerne pr. produceret elektricitetsenhed. EU forventer derfor, at disse planer vil sikre en yderligere reduktion af emissionerne til et niveau, der ligger væsentligt under de ovennævnte mellemliggende mål, navnlig for emissioner i perioden 2012-2015.

Hvis Kommissionen, på baggrund af navnlig miljøvirkningerne og nødvendigheden af at begrænse overgangsordningens konkurrenceforvridende virkning på det indre marked, ikke mener, at planerne er tilstrækkelige til at opfylde disse mål, underretter den Litauen herom. I løbet af de næste tre måneder meddeler Litauen, hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på at opfylde målene. Hvis Kommissionen derefter i samråd med medlemsstaterne finder foranstaltningerne utilstrækkelige til at opfylde målene, indleder den overtrædelsesprocedurer i henhold til artikel 226 i EF-traktaten.